

TR
WARSZAWA

12-04

12:

MAGNETYZM SERCA

2.czw.g.20
3.pt.g.20
4.sob.g.20
5.nd.g.20

FILM W TR
Piotr Szczepański *Generacja C.K.O.D.*
6.pon.g.19

PATTY DIPHUSA
7.wt.g.19
8.sr.g.19
9.czw.g.19

OCZYSZCZENI
10.pt.g.19
11.sob.g.19
12.nd.g.19
13.pn.g.19

TLEN
16.czw.g.19
17.pt.g.19
18.sob.g.19
19.nd.g.19

WYSTAWA W TR
Szymon Rogiński, *Landscapes*, fotografie
20.pon.g.19

BURZA
28.wt.g.19
29.sr.g.19
30.czw.g.19

GENERACJA TR
Muzykoterapia
27.pon.g.20

dyrektor naczelny: Michał Merczyński
dyrektor artystyczny: Grzegorz Jarzyna

e-mail: teatr@rozmaitosci.pl
www.trwarszawa.pl

biuro obsługi widzów: tel. 629 45 54
pon.-pt. 9-16
bow@rozmaitosci.pl

sprzedaż:
kasa biletowa: tel. 629 02 20
pon. 11-16, wt.-sob. 11-14.30 oraz 15-19,
niedz. 13-19
kasy zasp (al. Jerozolimskie): tel. 621 93 83

sprzedaż biletów przez internet: www.ticketonline.pl

Aleksander Fredro Magnetyzm serca

według *Ślubów panińskich* Aleksandra Fredry

OPRACOWANIE TEKSTU I REŻYSERIA Sylwia Torsh
SCENOGRAFIA Magdalena Maciejewska

MUZYKA Jacek Grudzień

OBSADA Magdalena Cielecka, Magdalena Kuta, Maja Ostaszewska, Mariusz Benoit, Redbad Klynstra, Cezary Kosiński, Mirosław Zbrojewicz

Rozpoczynając od prezentowania obrazów z epoki, grupa Jarzyny z narastającą prędkością przemierza kolejne okresy historyczne i kolejne konwencje teatralne, zmieniając kostiumy i style wypowiedzi i zachowań. (...) Tekst wyjściowy został rozebrany na czynniki pierwsze, uszanowany a potem wyśmiany, zdekonstruowany i przeczytany „wstecz” tak, że pomimo, iż spektakl nie rozmija się z jego pierwotnym przesłaniem, dominującym wrażeniem, które pozostaje, jest wirująca inwencja i artystyczna brawura wykonawców, zmieniających teatralne konwencje jak rękawiczki. (...) Złożoność spektaklu wymaga przynajmniej dwukrotnego jego obejrzenia, aby w pełni docenić jego walory artystyczne, wizualne i nie utracić nic z prezentowanej intrygi. (...) Jednak wydaje się, że akcja staje się jedynie pretekstem do ukazania możliwości artystycznych całego zespołu. A możliwości te przywodzą na myśl skojarzenia z teatrem Strindberga, Ibsena, Becketta, Tennessee Williamsa i Williama Inge, by ograniczyć się jedynie do skojarzeń teatralnych, choć z pewnością łatwo jest odnaleźć również wiele skojarzeń filmowych. (...)

Spektakl był ostatnim prezentowanym podczas Pittsburgh International Festival of Firsts i, jak dla mnie, najbardziej złożonym. Doskonali kasek dla miłośników teatralnej techniki, może okazać się również kawiorem dla szerszej widowni.

Christopher Rawson, Pittsburgh Post-Gazette

premiera 14 marca 1999

spektakl trwa 2 godz. 5 min. (bez przerwy)

bilety: 45 zł, 40 zł, 35 zł, 23 zł

[2.czw.g.20; 3.pt.g.20; 4.sob.g.20; 5.nd.g.20]

William Shakespeare Burza

w przekładzie Stanisława Barańczaka

REŻYSERIA Krzysztof Warlikowski
SCENOGRAFIA Małgorzata Szczęśniak

MUZYKA Paweł Mykietyn

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Felice Ross

OBSADA Stanisława Celińska, Magdalena Cielecka, Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Renate Jett, Andrzej Chyra, Adam Ferency, Marek Kaliński, Redbad Klynstra, Lech Łotocki, Zygmunt Malanowicz, Jacek Poniedziałek oraz Marianna Orłós, Teresa Owczynyńska, Maria Świerszcz

Magnetyzująca w tej *Burzy* jest ciężka i mroczna atmosfera, w jakiej mijają trzy godziny na wyspie Prospera. Niemal filmowa, przypominająca obrazy Davida Lynch, stylistyka wprowadza widza w świat nie bajkowy, ale mocno odrealniony. Warlikowski niemal do granic możliwości porzyczał kolejne sceny, a jednak nie tracą one napięcia! To pokazuje precyzję, z jaką zbudowane zostało przedstawienie, gdzie cisza i bezruch znaczą momentami więcej niż słowa. W tej atmosferze wyczuć można również erotyzm, ale, jak rzadko u Warlikowskiego, nakreślony lekką kreską, a interesujący, jak choćby nie do końca jasna relacja między Prospero a Ariellem. W bardzo czysty, wręcz wrzuszający sposób została pokazana również miłość Mirandy i Ferdynanda (Redbad Klynstra), dla których reżyser wprowadził do spektaklu prawdziwie polski ceremoniał ślubny, z chlebem i solą. Początkowo zabieg ten śmieszny, nagle zaczyna współgrać z całością. Jest więc ten spektakl niezwykle bogaty w znaczenia i odniesienia, a trzymany przy tym mocną ręką, dzięki czemu staje się współczesną, fascynującą historią, a nie budzą z duszkami w tle.

Iza Natasza Czapska, Życie Warszawy

premiera 4 stycznia 2003

spektakl trwa 2 godz. 40 min. (bez przerwy)

bilety: 65 zł, 30 zł

[28.wt.g.19; 29.śr.g.19; 30.czw.g.19]

Patty Diphusa wg Pedro Almodóvara

w przekładzie Hanny Torrent-Piaseckiej

ADAPTACJA Remigiusz Grzela

REŻYSERIA Marta Ogrodzińska

WIZERUNEK SCENICZNY Hubert Grabowski

OBSADA Ewa Kasprzyk

Patty już istnieje, ale na samym początku nie wiedzieliśmy z reżyserką, jaka jest Patty, jak będzie wyglądała. Oczywiście znam malowniczo postaci z filmów Almodóvara, takie jak Kika, czy bohaterki z filmów *Porozmawiaj z nią* czy *Wszystko o mojej matce* – to tak mocno zarysowane postaci, balansujące na granicy kiczu, groteskowości, jak również szalenie ludzkie i prawdziwe, i szalenie wrzuszające.

Almodóvar obserwując rzeczywistość ukrył się za postacią Patty, stworzył ją i niejako jej oczami ogląda świat. Patty jest taką z serii wykończonych kobiet, które są bardzo samotne. To co mnie też u Almodóvara w tych postaciach fascynuje, to poszukiwanie szczercia, ucieczka przed samotnością, różne komplikacje wynikające z seksualności człowieka.

Ewa Kasprzyk, *czat.wp.pl*

Na każdym spektaklu inaczej rozkładają się akcenty dramatyczne, ale wczoraj było nadzwyczajnie. [...] Rola Ewy nie jest łatwa. Przez 60 minut musi być bardzo dynamiczna, ma mnóstwo sytuacji i zaskakujących scen, jest śmieszna, rubaszna, momentami wulgarna, ale i nostalgiczna. Jest gwiazdą porno, która się zachłania, która uświadomiła sobie, że jest sama, która wreszcie pyta, dlaczego „taka dziwka jak ja jest honorowana jak królowa”. Przechodzi wszystkie stany emocjonalne. Była wulgarna, a stała się sentymalna i kliwa. Jest w tym spektaklu wszystko, co jest też w filmach Almodóvara. Naprawdę polecam.

Remigiusz Grzela, *remigiusz-grzela.blog.pl*

pokazy przedpremierowe *Patty Diphusa* odbyły się w Galerii Le Madame

premiera 4 listopada 2004

sala prób STOLARNIA

spektakl trwa 1 godz. (bez przerwy)

bilety: 32 zł, 27 zł, 12 zł

[7.wt.g.19; 8.śr.g.19; 9.czw.g.19]

Sarah Kane Oczyszczeni

w przekładzie Krzysztofa Warlikowskiego i Jacka Poniedziałka

REŻYSERIA Krzysztof Warlikowski

SCENOGRAFIA Małgorzata Szczęśniak

MUZYKA Paweł Mykietyn

REŻYSERIA ŚWIATEŁ Felice Ross

OBSADA Stanisława Celińska, Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Renate Jett, Mariusz Bonaszewski, Redbad Klynstra, Jacek Poniedziałek, Thomas Schweiberer, Tomasz Tyndyk

Okrucieństwo *Oczyszczonych* – poematu śmierci i seksu autorstwa Sarah Kane – nabiera szlachetności dzięki reżyserii Krzysztofa Warlikowskiego. Inscenizacja czysta i surowa, naiwna i przenikliwa. Aktorzy zatracający się w grze. Przedstawienie? Nie – doświadczenie. Zapierające w piersiach dech – w razie, gdyby brakło czego innego. (...) Lecz najważniejsze, jak to zwykle bywa, tkwi w tych, na których spoczywa „sprawa” – aktorach. Warlikowski zapragnął tu osób mu bliskich. Wielu chciało odejść, ze strachu, w trakcie przygotowań. Ze strachu przed tym, co trzeba będzie dać i jak wiele. *Oczyszczeni* narażają ich na niebezpieczeństwo – intymne niebezpieczeństwo. Zostali. Oddają się i zatracają, bez reszty, niemal naiwnie, a jednak – paradoksalnie – w pełni świadomie. Wszyscy. Nie oszukują, ani nie przesadzają. Poruszają do głębi.

Denis Bonneville, *La Marseillaise* po występach *Oczyszczonych* w Awinionie

Spektakl w koprodukcji TR Warszawa, Wrocławskiego Teatru

Współczesnego i Teatru Polskiego w Poznaniu

premiera 4 grudnia 2001 Teatr Współczesny we Wrocławiu

11 stycznia 2002 Teatr Polski w Poznaniu

18 stycznia 2002 TR Warszawa

spektakl trwa 2 godz. 40 min. (bez przerwy)

bilety 65 zł, 30 zł

[10.pt.g.19; 11.sob.g.19; 12.nd.g.19; 13.pon.g.19]

WYSTAWA W TR

Szymon Rogiński, *Landscapes*, fotografie

Nokturny Szymona Rogińskiego to wyjątkowy portret Polski przydrożnej i podmiejskiej. Chaotyczne i brzydkie pejzaże oglądane nocą przez Szymona zamieniają się w niemal bajkowy świat. Kluczową rolę w tych fotografiach odgrywa światło – przydrożnych latarni, neonów – które nadaje fotografowanemu miejscu specyficzny, nieco teatralny charakter. Fotografie ujmują malarskością, ale zarazem są sugestywnym dokumentem kultury materialnej współczesnej Polski, a co za tym idzie, również metaforą jej kondycji mentalnej.

Szymon Rogiński urodził się w Gdańsku w 1975 roku. Kształcił się w laboratorium „Szkoły na kółkach” Teatru Derevo w Dreźnie. Od sześciu lat pracuje artystycznie i zawodowo jako fotograf. Według Luerzera Archive jest jednym z 200 najlepszych fotografów reklamowych na świecie. Miał kilka wystaw, ostatnio brał udział m.in. w wystawie *Zasiedzenie* w Galerii Miejskiej Arsenal w Poznaniu (2004). Jest również autorem fotografii do książki Zbigniewa Rogalskiego *Zdążyć przed zachodem słońca* (2004).

wystawa zorganizowana we współpracy
ze Świetlicą Sztuki Raster (www.raster.art.pl)

[20.pon.g.19]

wstęp wolny

Iwan Wyrpajew Tlen

w przekładzie Agnieszki Lubomiry Piotrowskiej

REŻYSERIA Aleksandra Konieczna

OPIEKA SCENOGRAFICZNA Marta Skajnowska

OBSADA Maria Maj, Agnieszka Podsiadlik, Magdalena Popławska, Agnieszka Roszkowska, Jan Drawnel (AT w Warszawie), Piotr Głowacki (AT w Warszawie), Piotr Ligienza (PWST w Krakowie), Michał Sitarski/Redbad Klynstra

W swobodnie skojarzeniowym tekście jest właściwie wszystko, wrzucone do jednego worka (...). Ostry i wulgarny dramat opiera się o historię mężczyzny, z głuchej rosyjskiej prowincji, który zabił swoją żonę, bo spotkał inną, „miastową” kobietę. Żonę musiał zabić, bo czuł się wobec niej lubieżnie. Miastowej kochać nie umiał, mógł jej tylko pożądać. Kondensacja tekstu i zdarzeń oraz duża siła poetycka sprawiają, że dramat staje się strukturą otwartą, z czego skrzętnie skorzystała Konieczna przenosząc w dodatku całość w realia polskiej prowincji. (...) Właściwie Konieczna zrobiła z Wyrpajewa współczesnego Czechowa. Beznadzieja bohaterów jest czasem komiczna, to taka sama komedia, o jakiej pisał autor *Wujaszka Wani*. Tyle, że ten świat z początku nowego tysiąclecia ma swoje własne obsesje: narkotyki, przemoc, rozwiązalność, i tylko śmierć jest taka sama.

Piotr Gruszczyński, *Tygodnik Powszechny*

premiera 5 maja 2004

spektakl odbywa się w budynku przy ul. Marszałkowskiej 3/5 (IV piętro)

spektakl trwa 55 min. (bez przerwy)

bilety 22 zł

[16.czw.g.19; 17.pt.g.19; 18.sob.g.19; 19.nd.g.19]

GENERACJA TR Muzykoterapia

Grupa powstała w październiku 2002 roku. W jej skład wchodzi: Iza Kowalewska – wokół – dyplomowana muzykoterapeutka współtworząca projekt etniczny Drums NRO znany z *Koncertów Na Scianie*, współpracująca z Tworzywem Sztucznym oraz Emade, Dominik Trębski – trąbka i elektronika – członek zespołu Tworzywo Sztuczne, muzyk sesyjny, aranżer, uczestnik wielu kolektywów d'jskich oraz Wojtek Traczyk – kontrabas – kontrabasista liczący się w środowisku jazzowym.

Ich wspólne studia i doświadczenia muzyczne doprowadziły do wypracowania przez zespół indywidualnego stylu. Jednocześnie każdy z muzyków ma własną przeszłość muzyczną wiążącą go z wieloma gatunkami muzycznymi. Formacja inspirowana przez założenia muzykoterapii pojmowanej jako forma terapii dźwiękowej. Duża część tego, co tworzą muzycy poza zespołem (dub, ethno, jazz, soul) przenika do twórczości Muzykoterapii i pozwala słuchaczom zanurzyć się w słodkie dźwięki terapii muzycznej. Debiutancki album Muzykoterapii ukaże się nakładem Asfalt Records w przyszłym roku.

[27.pon.g.20]

bilety: 25 zł, 20 zł